

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΜ (Ματθ. 9, 1-8)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στην Κάτω Σκαφιδωτή, στις 22/7/1984)

1. Η ουσία του κηρύγματος

Ας ευχαριστήσουμε τον Θεό που μας αξίωσε να τελέσουμε την Θεία και ιερά Λειτουργία. Και ας τον παρακαλέσουμε να μας δώσει φωτισμό, συγχώρηση των αμαρτιών μας, δύναμη, ευλογία και την προστασία Του.

Η Θεία Λειτουργία στην οποία ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μάς προσφέρει το σώμα Του και το αίμα Του, είναι ανεκτίμητη δωρεά. Πρέπει να την θεωρούμε τον πολυτιμότερο θησαυρό πάνω στη γη και χάριν τής παρακολουθήσεώς της να μην εμποδιζόμαστε από τίποτα.

Ας πούμε όμως και λίγα λόγια για την ωφέλεια της ψυχής μας. Την καλύτερη αφορμή μάς την δίνει πάντοτε το άγιο Ευαγγέλιο. Γιατί ο λόγος του Χριστού είναι φως, είναι οδηγητικός, είναι πάντοτε γεμάτος σοφία. Και μάλιστα όχι από σοφία ανθρώπινη, αλλά από την σοφία του Θεού.

Ο Κύριος πήγε σε μία πόλη που λεγόταν Καπερναούμ. Μπήκε σε ένα σπίτι και άρχισε να διδάσκει τον κόσμο που μαζεύτηκε. Τι δίδασκε ο Κύριος; Αστρονομία; Ιστορία; Ψυχολογία; Όχι!

Δίδασκε, πώς ο άνθρωπος θα καταλάβει σωστά την σχέση που πρέπει να έχει με τον εαυτό του και με Θεό. Δίδασκε τον κάθε άνθρωπο πώς θα ρίξει μια ματιά, όχι μόνο στα έξω αλλά και στα μέσα. Πώς θα κοιτάξει, όχι μόνο την ομορφιά του κόσμου, αλλά και πώς θα ακούσει την φωνή της συνειδήσεώς του και πώς θα ασχοληθεί με την καθαρότητα της καρδιάς του.

Και εδίδασκε τι σημασία έχει για τον άνθρωπο, να έχει σωστή σχέση όχι μόνο με τους άλλους, αλλά περισσότερο με τον εαυτό του και ακόμη περισσότερο με τον Θεό. Τι αξία έχει να είναι ο άνθρωπος ευάρεστος ενώπιον του Θεού.

Ήταν λοιπόν, η διδασκαλία του Κυρίου μας προς τον λαό, φως.

2. Νοιαστείτε για ουσιαστική θεραπεία

Όμως ανάμεσα στον κόσμο ήταν και μερικοί φαρισαίοι, υποκριτές οι οποίοι δεν είχαν πάει για να ακούσουν, την διδασκαλία Του, αλλά για να ακούσουν κάτι και να βρουν αφορμή να τον κατηγορήσουν. Δεν είχαν πάει, θα λέγαμε, σαν άγγελοι ενώπιον του Κυρίου αλλά σαν σατανάδες.

Ενώ ο Κύριος δίδασκε, του έφεραν ένα παράλυτο για να τον θεραπεύσει.

Ο Κύριος είπε στον παράλυτο: «Τέκνον, αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου». Σου τις συγχωρώ τις αμαρτίες σου.

Όταν άκουσαν οι φαρισαίοι τα λόγια αυτά είπαν:

-Απ, το πιάσαμε το λαυράκι. Τι ωραία πράγματα μας λέει!

Και άρχισαν να μουρμουρίζουν: «Μα τι λέει αυτός. Υπάρχει κάποιος άλλος που μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες εκτός από τον Θεό;»

Αλλά ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι πάντοτε αγαθός και φιλόανθρωπος. Τον μισούν, αλλά δεν μισεί. Τον καταδιώκουν, αλλά δεν καταδιώκει. Τον συκοφαντούν, αλλά δεν συκοφαντεί. Τον υβρίζουν, αλλά δεν καταράται. Και ενώ είχε το δικαίωμα και έπρεπε κατά δικαιοσύνην, -γιατί έτσι τους άξιζε μερικών- να τους καταραστεί, ο Χριστός πάντοτε ευλογούσε. Και όταν του εφέροντο ύπουλα ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, είχε τον πόθο να φωτίσει τις καρδιές τους.

Δηλαδή τι έκανε; Τους έλεγχε. Πώς τους έλεγχε; Και τι είναι ο έλεγχος;

Ο έλεγχος είναι δύο ειδών. Έλεγχος που προέρχεται από κακία και εξαγριώνει και έλεγχος που προέρχεται από αγάπη και φωτίζει.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ενεργώντας με τον έλεγχο της αγάπης, της στοργής, της καλωσύνης, της πατρικής φροντίδας, λέει στους φαρισαίους:

-Διατί διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις ημών πονηρά;

Τι κάνει; Εξετάζει μία πραγματικότητα που βρισκόταν στο μυαλό τους, στη σκέψη τους και που πίστευαν ότι δεν την ήξερε κανένας. Γιατί; Γιατί μάτι ανθρώπου δεν έχει τη δύναμη να διαβάσει τα βάθη της καρδιάς. «Βαθεία η καρδιά παρά πάντα». Το πιο βαθύ και άγνωστο, το πιο σκοτεινό πράγμα από όλα είναι η καρδιά, για μας. Για τον Θεό όμως που είναι καρδιογνώστης, η κάθε καρδιά είναι καθαρό νερό, γαλάζιος ουρανός, γιαλί διαφανές. Γι' αυτό ο

Κύριος είπε: «Τι διαλογίζεσθε εν ταις καρδίαις υμών πονηρά;» Τους εξετάζει. Πώς τους εξετάζει; Με καλωσύνη.

Και πώς μαλώνει ο Κύριος; Με μεγαλύτερη καλωσύνη. Γιατί τους λέει:

-Να σας ρωτήσω κάτι; Πέστε μου; Τι εστί ευκοπώτερον. Τι στοιχίζει πιο λίγες θερμίδες; Να πω στον παράλυτο: «Συχωρεμένες οι αμαρτίες σου», ή να του πω: «σήκω πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου;»

Τι ήθελε να τους πει με αυτό; Προσέξατε! Εσείς αυτή την στιγμή σκέπτεσθε σαν άνθρωποι. Κάνετε μυστικούς υπολογισμούς και νομίζετε ότι θα με πιάσετε στην παγίδα χωρίς εγώ να καταλάβω τίποτα. Και θα με κάνετε ό,τι θέλετε. Βλέπετε πόσο έχετε πλανηθεί;

Ελέγχει λοιπόν ο Κύριος όχι για να εξαγριώσει, αλλά για να φωτίσει και να θεραπεύσει. Να φωτίσει την καρδιά και να αγιάσει ολόκληρο τον άνθρωπο.

Ας έρθουμε τώρα και σε εκείνους που πήγαν τον παράλυτο στο Χριστό. Γιατί τον πήγαν; Για να του πει: «Σήκω και πήγαινε στο σπίτι σου». Δηλαδή ζητούσαν απλά και μόνο την υγεία. Σαν τι αντιμετωπίζουν τον Χριστό; Σαν γιατρό! Θα ήταν πρόθυμοι να του δώσουν και λίγα χρήματα.

-Κάνε το καλό Χριστέ μου και δεν θα σε αφήσουμε έτσι. Ό,τι μπορούμε, θα σου δώσουμε. Αλλά ο Χριστός αδελφοί μου, είναι πάντοτε φως, θεραπεία, αγιασμός. Και ξέρει ότι δεν κάνει η θεραπεία του αρρώστου να τον αφήσει και αυτόν και τους άλλους ανθρώπους «ήσυχους», δηλαδή στο σκοτάδι και στην πλάνη ότι η αρρώστια ήταν μόνο σωματική και ότι δεν έχει καμιά σχέση με την ψυχή του ανθρώπου.

Στον άνθρωπο σώμα και ψυχή είναι ένα. Και το σώμα επιδρά στην ψυχή και η ψυχή επιδρά στο σώμα. Γι' αυτό ψάλλουμε στην «Παράκληση»: «Από των πολλών μου αμαρτιών, ασθενεί το σώμα, ασθενεί μου και η ψυχή». Και για να διδάξει ο Χριστός όλα αυτά στον κόσμο, λέγει στον παράλυτο: «Τέκνον, αφένονται σοι αι αμαρτίαι σου».

Αιτία της αρρώστιας σου είναι η αμαρτία.

Με τα λόγια αυτά ο Χριστός ήθελε να πει και κάτι ακόμη πιο βαθύ: Ο άνθρωπος μπορεί να είναι γερός στο σώμα αλλά να έχει άρρωστη ψυχή. Η αρρώστια της ψυχής είναι χειρότερη από την αρρώστια του σώματος. Και η σωματική αρρώστια μπορεί να περάσει αλλά να παραμένει η αρρώστια της ψυχής.

Εύκολα διαπιστώνεται η αρρώστια του σώματος. Η αρρώστια της ψυχής δεν διαπιστώνεται πάντοτε. Ανοίχτε καλά τα μάτια της ψυχής σας, λέει ο Χριστός.

Στρέψετε την προσοχή σας περισσότερο από το σώμα, στον έλεγχο της συνειδήσεως. Ακούστε την φωνή που σας λέει ότι «κάτι δεν πάει καλά». Και φροντίσατε για την θεραπεία της ψυχής σας. Το σώμα μπορεί και να γίνει καλά, αλλά και αν δεν γίνει καλά, μια ημέρα θα «πάει» ολόκληρο. Γιατί θα ρθει μια γενική αρρώστια, που λέγεται θάνατος, και θα το πάρει για να το μεταβάλλει σε σαπίλα και φθορά και δυσωδία.

Το θέμα είναι η ψυχή η οποία είναι αιώνια, να βρεθεί υγιής, ενώπιον του θρόνου του μεγάλου Θεού και σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, για να πάρει την αμοιβή των αγαθών έργων της. Γιατί διαφορετικά θα δεχθεί μία φοβερά αιώνια τιμωρία.

3. Φως από το αληθινό φως

Αυτή είναι η διδασκαλία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Όχι φιλολογία, όχι αρχαιολογία, αλλά ποιά πρέπει να είναι σχέση του ανθρώπου με τον εαυτό του και με τον Θεό. Πώς ο άνθρωπος γίνεται άνθρωπος του Θεού πάνω στη γη, άξιος να Τον ευαρεστήσει, και πώς γίνεται άξιος να κληρονομήσει την αιώνιο ζωή και μακαριότητα μαζί με την υπεραγία Δέσποινα Θεοτόκο, τους αγίους Αποστόλους και όλους τους αγίους.

Εμείς αναζητήσαμε με πόθο και αγωνία τη διδασκαλία του Κυρίου;

Ακούμε τον λόγο του;

Διαβάζουμε τα ιερά βιβλία της Εκκλησίας;

Την εποχή που ο Κύριος ήταν σωματικά πάνω στη γη, πήγε σε πέντε, δέκα, πεντακόσια χωριά. Τώρα ο Κύριος απών σωματικά, αλλά με το Ευαγγέλιό του και τον λόγο του βρίσκεται σε όλο τον κόσμο και είναι εύκολο να έχουμε το φως του αν αρχίσουμε να το διαβάζουμε. Στο Ευαγγέλιο διαβάζουμε εκείνα που είπε τις ιερότερες στιγμές της ζωής του, την αποκάλυψη του αγίου το θελήματός του. Ο λόγος του είναι πάντοτε φως. Πρέπει να είναι για μας και έλεγχος όχι μόνο για τις πράξεις μας αλλά και για τις σκέψεις μας.

Παράδειγμα: Συμβαίνει κάτι και εξαγριώνεσαι. Και είσαι έτοιμος να βλασφημήσεις, να βρίσεις, να χτυπήσεις. Έρχεται ένας άλλος και σου λέει με καλωσύνη:

-Ευλογημένε, τι ήταν αυτό που έκανες; Πώς φέρθηκες έτσι;

Αλλά εσύ δεν θέλεις να παραδεχθείς τίποτα.

-Έτσι είμαι εγώ λες. Εγώ είμαι ευερέθιστος.

Δηλαδή τι σημαίνει αυτό το «εγώ είμαι ευερέθιστος;» Φύγετε από μπροστά μου! Μόνο εγώ δεν φταίω για το κακό που έγινε. Όμως ξέρεις τι λες με την συμπεριφορά σου αυτή; Λες: «Δεν έχω χορτάσει από τον λόγο του Θεού. Δεν έχω διαβάσει ποτέ βίους αγίων για να δω πώς επολέμησαν την αμαρτία. Δεν έμαθα πώς μετανόησε μία γυναίκα αμαρτωλή, που λεγόταν Μαρία η Αιγυπτία, που η συμπεριφορά της ήταν ό,τι αισχρότερο μπορούσε να φανταστεί κανείς. Και πώς με την ολόψυχη μετάνοιά της έγινε άγγελος. Εσύ όμως λες: Είμαι άρρωστος, την ξέρω την αρρώστια μου, αλλά δεν ζητώ την θεραπεία».

Όταν θέλουμε να κοιμηθούμε εύκολα κλείνουμε τα παράθυρα. Έτσι δεν μπαίνει στο δωμάτιο ούτε η παραμικρή ακτίνα φωτός. Ας είναι έξω μεσημέρι. Και φυσικά δεν βλέπουμε ούτε πού είναι το ποτήρι, ούτε πού είναι η στάμνα, ούτε πού είναι η καρέκλα.

Αν ανοίξουμε το παράθυρο το σπίτι γεμίζει από φως. Μπορούμε να περάσουμε ακόμη και την κλωστή στη βελόνα.

Κατά τον ίδιο τρόπο χρειάζεται να περάσει φως στην ψυχή μας από κάποια σχισμή. Η σχισμή αυτή είναι ο έλεγχος. Που μου δείχνει ότι δεν είμαι καλά. Ότι κάτι δεν πάει καλά μέσα μου.

Να ανοίξουμε λοιπόν τα παράθυρα της ψυχής μας. Να κάνουμε βαθύ έλεγχο στον εαυτό μας, με το φως του Θεού που το παίρνουμε πλούσιο με την ιερή εξομολόγηση και με την μελέτη του λόγου του Θεού. Τότε θα καταλάβουμε αληθινά τον εαυτό μας και θα γίνουμε πραγματικά δούλοι του Θεού. Αμήν.-